DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 października 1946 r.

Nr 19

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

195

DEKRET

z dnia 12 sierpnia 1946 r.

o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Sprawy administracji rolnictwa i reform rolnym włącza się do zakresu działania wojewodów i starostów.

Łącznie ze sprawami administracji rolnictwa i reform rolnych powierza się wojewodom i starostom jako odpowiedzialnym wykonawcom zleceń Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych nadzór nad przedsiębiorstwami państwowymi lub ich oddziałami na terenie województwa bądź powiatu, mającymi za przedmiot:

a) prowadzenie gospodarstw rolnych i hodowlanych oraz przemysłu rolnego,

b) utrzymywanie i eksploatację traktorów i maszyn rolniczych.

Art. 2. Do załatwiania spraw, określonych w art. 1, we władzach administracji ogólnej stosuje się przepisy art. 27—32 i 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555).

Wszyscy urzędnicy, załatwiający we władzach administracji ogólnej sprawy, określone w art. 1, z wyłączeniem urzędników kancelaryjnych, są urzędnikami fachowymi w rozumieniu art. 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej.

Art. 3. Uprawnienia i obowiązki przechodzą:

a) z wojewódzkich urzędów ziemskich i prezesów wojewódzkich urzędów ziemskich — na wojewodów,

b) z powiatowych urzędów ziemskich i komisarzy ziemskich — na starostów.

Sprawy, określone w art. 1, włącza się na obszarze m. st. Warszawy oraz m. Łodzi do zakresu działania Prezydenta m. st. Warszawy oraz m. Łodzi.

Art. 4. Zatrudnieni w wojewódzkich i powiatowych urzędach ziemskich urzędnicy i niżsi funkcjonariusze oraz pracownicy kontraktowi przechodzą do służby we właściwym urzędzie wojewódzkim lub starostwie.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 15 sierpnia 1944 r. o organizacji wojewódzkich i powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 4).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Rolnictwa
i Reform Rolnych:

Stanisław Bieniek

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Czajkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 września 1946 r. Nr 43, poz. 248).

196

DEKRET

z dnia 19 sierpnia 1946 r.

o koncesjonowaniu garbarń, zakładów do solenia i suszenia skór surowych oraz niektórych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uzyskania koncesji wymaga prowadzenie następujących przedsiębiorstw:

a) garbarń,

b) zakładów i pracowni do solenia i suszenia skór surowych,

c) zmechanizowanych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych, o ile zatrudniają powyżej 20 robotników na jedną zmianę.

Używany w dekrecie niniejszym bez bliższego określenia wyraz „przedsiębiorstwo" oznacza każde przedsiębiorstwo, zakład, pracownię wymienione w ust. 1 lit. a) i b) bez względu na wielkość i charakter produkcji oraz fabryki obuwia lub pasów transmisyjnych w granicach zakreślonych ust. 1 lit. c).

Obowiązek uzyskania koncesji nie odnosi się do przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym.

Art. 2. Koncesji w zakresie wskazanym w art. 1 udziela według swobodnego uznania Minister Przemysłu.

Koncesje są imienne, nie mogą być odstępowane ani przekazywane do wykonania osobom trzecim.

Art. 3. Podanie o uzyskanie koncesji wnosi się do Ministerstwa Przemysłu. Do podania należy załączyć dowody dostatecznej umiejętności zawodowej, jak również posiadania lub możności posiadania odpowiednich urządzeń technicznych, niezbędnych dla prowadzenia przedsiębiorstwa.

Przepisy, dotyczące cofania i wygasania koncesji, ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 4. Osoby fizyczne i prawne, prowadzące przedsiębiorstwo, wymienione w art. 1, winny w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu wystąpić o uzyskanie koncesji.

Istniejące przedsiębiorstwa zaprzestaną swej działalności i podlegają likwidacji

a) niezwłocznie — w razie niewniesienia podania w powyższym terminie.

b) w przeciągu miesiąca od daty doręczenia im odpisu decyzji Ministra Przemysłu odmawiającej udzielenia koncesji.

Art. 5. Kto, nie posiadając odpowiedniej koncesji, zawodowo zajmuje się garbowaniem, wyprawianiem, soleniem i suszeniem skór surowych, bądź prowadzi fabrykę obuwia lub pasów transmisyjnych, określone w art. 1 ust. 1 pkt c), podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny do zł 1.000.000 lub jednej z tych kar.

Art. 6. Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje przedmioty z wiedzą, że pochodzą one z niedozwolonego wyrobu przedsiębiorstw, wymienionych w art. 1 ust. 1, podlega karze więzienia do 1 roku i grzywny do zł 300.000 lub jednej z tych kar.

Art. 7. Kto zbywa przedmioty z wiedzą, że pochodzą one z niedozwolonego wyrobu przedsiębiorstw, wymienionych w art. 1 ust. 1, podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny do zł 1.000.000 lub jednej z tych kar.

Art. 8. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Art. 9. W razie skazania za przestępstwa, przewidziane w art. 5—7, sąd orzeka jako karę dodatkową przepadek przedmiotów przestępstwa, jak również narzędzi i środków, służących do ich wyrobu.

Art. 10. Rozporządzenie Ministra Przemysłu, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali przeznaczenie i sposób postępowania z przedmiotami, które w myśl art. 9 uległy przepadkowi.

Art. 11. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Przemysłu w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 12. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Przemysłu:
Józef Salcewicz

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 września 1946 r. Nr 43, poz. 250).

197

DEKRET

z dnia 19 sierpnia 1946 r.

w sprawie zmiany dekretu z dnia 26 października 1945 r. o ustanowieniu „Medalu Zwycięstwa i Wolności 1945 r.".

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 26 października 1945 r. o ustanowieniu „Medalu Zwycięstwa i Wolności 1945 r." (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 286) art. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. Zasadniczą odznaką „Medalu Zwycięstwa i Wolności 1945 r." jest medal brązowy o średnicy 33 mm. Na czołowej stronie medalu w środku jest wytłoczony wizerunek Orła, w otoku napis: KRAJOWA RADA NARODOWA, a u spodu dwa związane liście dębowe. Na odwrotnej stronie umieszczony jest poziomo napis czterowierszowy: R. P. Zwycięstwo i Wolność 9.5.1945 r.

„Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r." nosi się na wstążce szerokości 35 mm, złożonej z trzech pasków czerwonych i dwóch białych, każdy o szerokości 7 mm".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim Ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 9 maja 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Spraw Zagranicznych:
Wincenty Rzymowski

w/z Minister Obrony Narodowej:
Piotr Jaroszewicz

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Eugenia Pragierowa

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

Minister Aprowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

Minister Poczt i Telegrafów:
Józef Putek

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

w/z Minister Skarbu:
Leon Kurowski

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajn

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski

w/z Minister Zdrowia:
Tadeusz Michejda

w/z Minister Odbudowy:
Juliusz Żakowski

w/z Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Ludwik Grosfeld

Minister Kultury i Sztuki:
Władysław Kowalski

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 września 1946 r. Nr 44, poz. 256).

198

DEKRET

z dnia 19 sierpnia 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wojskowy może jednak za specjalne czynności, niezwiązane ściśle z zajmowanym stanowiskiem (funkcją), otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość ustala Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Skarbu".

2) Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Uposażenie zasadnicze wojskowych zawodowych oznacza się w złotych według następujących stawek miesięcznych w zależności od posiadanego stopnia wojskowego:

Stopień wojskowy	Wysokość uposażenia miesięcznego zasadniczego w złotych
Marszałek Polski	10.000.—
Generał Broni (Admirał)	5.600.—
Generał Dywizji (Wiceadmirał)	4.800.—
Generał Brygady (Kontradmirał)	4.000.—
Pułkownik lub równorzędny	3.500.—
Podpułkownik "	3.000.—
Major "	2.500.—
Kapitan "	2.200.—
Porucznik "	1.900.—
Podporucznik "	1.700.—
Chorąży "	1.600.—
St. sierżant "	1.300.—
Sierżant "	1.000.—
Plutonowy "	900.—
Kapral "	700.—

3) Art. 6 ust. 1 — otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Wojskowi zawodowi pełniący czynną służbę otrzymują dodatek funkcyjny w zależności od zajmowanego stanowiska, bez względu na posiadany stopień wojskowy, według następujących kategoryj i w następującej wysokości:

Kategoria stanowiska	Stanowisko typowe	Etatowy stopień wojskowy	Wysokość dodatku funkcyjnego w złotych
I	Minister Obrony Narodowej	—	5.100.—
II	Dowódca Okręgu Wojskowego	—	3.600.—
III	Dowódca Korpusu	—	3.100.—
IV	Dowódca Dywizji	—	2.700.—
V	Dowódca pułku piechoty	—	2.100.—
VI	Szef Sztabu Pułku	—	1.800.—
VII	Dowódca batalionu piechoty	—	1.400.—
VIII	Dowódca kompanii piechoty	—	1.000.—
IX	Zastępca d-cy kompanii piechoty	—	900.—
X	Dowódca plutonu artylerii	—	800.—
XI	Dowódca plutonu piechoty	—	700.—
XII	Szef kompanii	st. sierżant	600.—
XIII	Zastępca d-cy plutonu	sierżant	500.—
XIV	Dowódca drużyny	plutonowy	450.—
XV	Zastępca d-cy drużyny	kapral	400.—

4) W art. 6 ust. 4 na końcu po wyrazie: „(ranienia)" skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „lub urlopu dla poratowania zdrowia".

5) W art. 7 ust. 2 lit. b) po wyrazach: „do szkoły" — dodaje się wyraz: „powszechnej".

6) Art. 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Wojskowi zawodowi pełniący służbę w garnizonie Warszawa, którego granice określi Minister Obrony Narodowej, otrzymują dodatek stołeczny stosownie do posiadanego stopnia wojskowego według poniższej tabeli:"

7) W art. 15 dodaje się nowy pkt 3) w brzmieniu:

„3) dla mianowanych oficerami z szeregowego lub po ukończeniu szkoły oficerskiej — od dnia mianowania".

8) W art. 16 dodaje się nowy pkt c) w brzmieniu:

„c) w razie powołania na stanowisko w państwowej służbie cywilnej, służbie samorządowej lub w przedsiębiorstwach cywilnych państwowych".

9) Art. 18 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 18. Żołnierz zawodowy poza należnościami pieniężnymi ma prawo do następujących świadczeń ze strony Skarbu Państwa:

a) do korzystania z usług ordynansa osobistego: świadczenie to przysługuje tylko oficerom i może być zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej zastąpione ekwiwalentem pieniężnym; wysokość ekwiwalentu pieniężnego określa Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

b) do ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi dla siebie i rodziny: zakres ulg określa Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

c) do pomocy lekarskiej dla siebie i rodziny; zakres pomocy lekarskiej określa rozporządzenie Rady Ministrów.

d) do wyżywienia, umundurowania i zakwaterowania na koszt Skarbu Państwa; normy dziennej racji, należności mundurowych oraz kwater określa Minister Obrony Narodowej; wojskowy zawodowy zamiast wyżywienia w naturze może otrzymać ryczałt pieniężny, którego wysokość określa Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Skarbu; umundurowanie wojskowych zawodowych przechodzi na ich własność z dniem wydania".

10) Art. 21 otrzymuje brzmienie.

„Art. 21. Wysokość uposażenia podoficerów i szeregowców, pełniących zasadniczą służbę wojskową oraz nadterminowych normuje następująca tabela:

Stopień wojskowy	Stanowisko typowe	Wysokość uposażenia miesięcznego w złotych			
		Zasadnicza służba wojskowa		Służba nadterminowa	
		Uposażenie zasadnicze	Dodatek funkcyjny	Uposażenie zasadnicze	Dodatek funkcyjny
St. sierżant	Szef kompanii	500	100	800	100
Sierżant	Z-ca d-cy plut.	400	90	700	90
Plutonowy	D-ca drużyny	300	80	600	80
Kapral	Z-ca d-cy druż.	200	70	500	70
St. szeregowiec	St. szeregowiec	150	—	400	—
Szeregowiec	Szeregowiec	100	—	—	—

11) W art. 24 na końcu zastępuje się kropkę przecinkiem, po czym dodaje się wyrazy: „nie niższej jednak od uposażenia zasadniczego:

a) w szkołach ogólno-wojskowych: plutonowego w pierwszym roku i sierżanta w drugim roku nauczania,

b) w szkołach lotniczych: sierżanta w pierwszym roku i st. sierżanta w drugim roku nauczania".

12) Art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Podoficerowie i szeregowcy pełniący zasadniczą służbę wojskową oraz nadterminowi mianowani podoficerami zawodowymi otrzymują jednorazowy dodatek w następującej wysokości:

Stopień wojskowy	Kwota złotych
St. sierżant lub równorzędny	1.200.—
Sierżant	1.000.—
Plutonowy	900.—
Kapral	800.—

13) Art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. W specjalnych warunkach służby wojskowej Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Skarbu może ustanawiać dla wojskowych w drodze rozporządzeń dodatki do uposażenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego, uzasadniane szczególnymi właściwościami służby oraz warunkami lokalnymi w kraju i za granicą".

Art. 2. Upoważnia się Ministra Obrony Narodowej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu z dnia 11 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 59) z uwzględnieniem zmian. wprowadzonych niniejszym dekretem.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 września 1946 r. Nr 45, poz 260).

199

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 września 1945 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P z 1930 r. Nr 89, poz. 705) w brzmieniu zmienionym art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R P. Nr 26, poz. 239), zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 września 1945 r. o dodatku prześciowym do zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 43. poz. 242) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. (1) wyrazy od „przyznanych i wypłacanych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i o zaopatrzeniu" do „w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 176)", zastępuje się wyrazami „wypłacanych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 38. poz. 231)".

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Łączna kwota:

a) zaopatrzenia (emerytalnego, wdowiego, sierocego) z dodatkiem przejściowym;

b) odszkodowania na nieszczęśliwe wypadki (dla byłego pracownika lub łącznie dla wszystkich uprawnionych, pozostałych po byłym pracowniku) z dodatkiem przejściowm;

c) zaopatrzenia (emerytalne, wdowie, sieroce) i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki (dla emeryta, wdowy, sieroty) wraz z dodatkiem przejściowym;

d) zaopatrzenia wdowiego i zaopatrzeń sierocych wraz z dodatkami przejściowymi;

e) zaopatrzeń dla wdowy i sierot wraz z odszkodowaniami za nieszczęśliwe wypadki (dla wdowy, sierot) i dodatkami przejściowymi;

f) zaopatrzeń, odszkodowań wraz z innymi należnościami lub świadczeniami pieniężnymi stałymi i dodatkiem przejściowym

nie może przekraczać miesięcznej kwoty uposażenia pracownika etatowego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w czynnej służbie w grupie uposażenia, odpowiadającej grupie uposażenia (kategorii płacy), od której zostało wymierzone zaopatrzenie emerytalne, wdowie, sieroce lub odszkodowanie za nieszczęśliwe wypadki.

2. Za uposażenie w rozumieniu ust. 1 przyjmuje się: uposażenie zasadnicze, dodatek gospodarczy i dodatki rodzinne, które by byłemu pracownikowi przysługiwały na pozostałe po nim osoby, uprawnione do zaopatrzenia wdowiego, sierocego lub odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1945 r.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Komunikacji:

Władysław Jastrzębski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 września 1946 r. Nr 43, poz. 251).

200

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 105, poz. 879) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 57, poz. 325 i z 1946 r. Nr 35, poz. 218) wprowadza się zmiany następujące:

1) W § 2 tabela uposażeń otrzymuje nowe brzmienie:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych		
	w szczeblu		
	a	b	c
1	3.000	—	—
2	2.700	2.850	3.000
3	2.500	2.600	2.700
4	2.300	2.400	2.500
5	1.950	2.025	2.100
6	1.800	1.875	1.950
7	1.700	1.750	1.800
8	1.600	1.650	1.700
9	1.500	1.550	1.600
10	1.400	1.450	1.500
11	1.300	1.350	1.400
12	1.200	1.250	1.300

2) § 32 skreśla się.

3) § 33 otrzymuje kolejną numerację 32, a § 34 numerację 33.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów i Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1946 r.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Poczt i Telegrafów:

Józef Putek

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 września 1946 r. Nr 43, poz. 252).

201

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1946 r.

o *dodatkach służbowych dla etatowych pracowników cywilnych administracji wojskowej.*

Na podstawie art. 5 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 97, poz. 885, z 1935 r. Nr 65, poz. 407, z 1936 r. Nr 52, poz. 369, z 1937 r.: Nr 9, poz. 68, 69, Nr 39, poz. 303, Nr 55, poz. 432, z 1938 r.: Nr 43, poz. 355, Nr 53, poz. 414, Nr 74, poz. 522, z 1939 r.: Nr 14, poz. 79, Nr 25, poz. 166, z 1945 r. Nr 21, poz. 126 i z 1946 r.: Nr 28, poz. 179, Nr 29, poz. 189), pkt 2a — otrzymuje następujące brzmienie:

„2a. W dziale Ministerstwa Obrony Narodowej:

a) inżynier technolog, inżynier odbiorca, inżynier do spraw planowania, inżynier konstruktor, ordynator, lekarz, lekarz specjalista, lekarz dentysta, lekarz rentgenolog, kier. gabinetu rentgenologicznego, kier. apteki, inżynier kalkulator . . . . 500 zł,

b) farmaceuta, pom. kierownika apteki, asystent kustosza Muzeum W. P., bibliotekarz Muzeum W. P., konserwator Muzeum W. P., sekretarz redakcji „Biuletynu Sportowego", referent wydziału P. U. W. F. i W. P., inspektor do specjalności sportowych P. U. W. F. i W. P., ekonomista, inżynier, radca prawny, główny księgowy (buchalter) 400 zł,

c) st. księgowy, referent sekcji P. U. W. F. i W. P., inspektorka, pom. kier. sekcji i kierowniczka Centrum Wyszkolenia P.U.W.F. i W.P., rysownik artysta-malarz, archiwista Muzeum W.P., młodszy lekarz, kontroler, instruktor gimnastyki leczniczej . . . . 350 zł.,

d) księgowy, instruktorzy mechanicy i rzemieślnicy Oficerskiej Szkoły Samochodowej, kontroler-brakarz, technik do spraw planowania, technik kontroler, preparator, pomocnik szefa wydziału, technik konstruktor, st. laborant, st. wykładowca, technik dentystyczny, rentgenotechnik, felczer, st. technik, technik odbiorca, st. brakarz, redaktor literacki, st. tłumacz . . . 300 zł,

e) st. pomocnik kier. sekcji, kier. stołówki oficerskiej, malarz-dekorator, st. składacz drukarni, laborant, tłumacz, st. maszynistka, majster-rzemieślnik, technik, st. rzemieślnik, kreślarz-technik, kalkulator-technik, wykładowca, fotolaborant, korektor, st. zecer, kier. świetlicy, recepter, kartograf, kier. archiwum, kier. kancelarii, redaktor techniczny, kucharz-szef i instruktor, administrator domu, st. siostra, siostra oddziałowa i operacyjna (akuszerka) . . . . , 250 zł,

f) kier. stołówki, ślusarz, maszynistka, kreślarz, elektromechanik, rzemieślnicy i specjaliści, rachmistrz, malarz,

kier. biblioteki, stenografistka, fotograf, st. kucharz, kucharz I kat., sekretarz, kino-radiomechanik, kierowca samochodowy (szofer), zecer, kliszograf, układacz w drukarni, radiomechanik, kasjer (płatnik), dezynfektor, masażystka, siostra pracująca na oddziale zakaźnym i gruźliczym. pracowni rentgena i fizjoterapii . . 200 zł,

g) mechanik urządzeń pralni, składacz drukarni, st. statystyk, archiwista, pomocnik kier. stołówki, siostra dietetyczka, opatrunkowa, siostra pracująca w laboratorium bakteriologicznym i epidemiologicznym . . . . . . 175 zł,

h) bibliotekarz, kucharz i kucharz II kat., kier. magazynu, rejestrator, ogrodnik, statystyk, st. ekspedytor, st. pisarz, siostra salowa, gospodarcza i inna . . 150 zł,

i) magazynier, ekspedytor, szef pralni, obsługa laboratorium, kier. łaźni, pisarz . . . . 140zł".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1946 r.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Obrony Narodowej:

Piotr Jaroszewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 września 1946 r. Nr 43, poz. 253).

202

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Ziem Odzyskanych i Skarbu o zmianie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich.

Na podstawie art. 9, 12 i 40 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 206) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do zbywania ruchomości objętych niniejszym rozporządzeniem powołane są okręgowe urzędy likwidacyjne".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Jan Wasilewski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 września 1946 r. Nr 43, poz. 254).

203

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 sierpnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 czerwca 1937 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 16 czerwca 1937 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P. Nr 48. poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 1) wyrazy „zł 1.000" zastępuje się wyrazami „zł 10.000";

2) w § 3 pkt 2) wyrazy „0,05 zł" zastępuje się wyrazami „0.50 zł" i wyrazy „zł 25" wyrazami „zł 250";

3) w § 3 pkt 3) wyrazy „zł 1.000" zastępuje się wyrazami „zł 10.000";

4) w § 7 pkt 1) wyrazy „2 zł" zastępuje się wyrazami „40 zł", a wyrazy „3 zł" wyrazami „60 zł".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 września 1946 r. Nr 44, poz. 258).

204

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 sierpnia 1946 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się dołączoną do niniejszego rozporządzenia taryfę wykupu krajowego tytoniu, która określa zasady klasyfikowania i ustalania cen liści tytoniowych, odstępowanych przez plantatorów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy" w myśl obowiązujących przepisów.

§ 2. Do cen ustalonych w taryfie wykupowej wprowadza się następujący dodatek premiowy:

1) za dostarczenie Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu z 1 ha powierzchni uprawnej użytecznych liści tytoniowych przy odmianach:

a) Trapezund, Tyk-Kułak, Perustica . . . . powyżej 500 kg
b) Hercegowina . . . . „ 600 „
c) Virginia . . . . „ 700 „
d) Havanna, Brasil, Geudetheimer, Puławski szerokolistny . „ 800 „
e) Kentucky, Machorka . . . . „ 1.000 „

otrzymuje plantator 20%-owy dodatek do cen taryfowych od całego dostarczonego surowca;

2) za dostarczenie Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu z 1 ha powierzchni uprawnej użytecznych liści tytoniowych przy odmianach:

a) Trapezud, Tyk-Kulak, Perustica . . . . powyżej 850 kg
b) Hercegowina . . . . „ 1.000 „
c) Virginia . . . . „ 1.200 „
d) Havanna, Brasil, Geudetheimer, Puławski szerokolistny . „ 1.400 „
e) Kentucky, Machorka . . . . „ 1.500 „

otrzymuje plantator 30%-owy dodatek do cen taryfowych od całego dostarczonego surowca.

§ 3. 1. Taryfa wykupowa obejmuje tylko te liście tytoniowe, które nadają się do produkcji wyrobów tytoniowych.

2. Liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone obcymi domieszkami, niedojrzałe, niedosuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute — klasyfikuje się jako materiał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy).

3. Wiązki liści tytoniowych, w których obok liści użytecznych znajduje się nieużytek, klasyfikuje się jako nieużytek tytoniowy.

§ 4. Liście tytoniowe mechanicznie uszkodzone klasyfikuje się w sposób następujący:

a) liście, których blaszka listna została więcej niż w połowie mechanicznie uszkodzona, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;

b) liście tytoni cygarowych, odpowiadające wymogom klasy pierwszej i drugiej, które z powodu uszkodzeń mechanicznych nie nadają się na pokrywy i zawijacze, odbiera się w klasie trzeciej, o ile uszkodzenie nie przekracza połowy blaszki listnej.

§ 5. Liście tytoniowe uszkodzone przez choroby klasyfikuje się w sposób następujący:

a) liście, których blaszka listna została więcej niż w połowie uszkodzona przez choroby, uznaje się za nieużytek tytoniowy;

b) liście, których blaszka listna została więcej niż w ⅓, a mniej niż w połowie uszkodzona przez choroby, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;

c) liście tytoni cygarowych, odpowiadające wymogom pierwszej i drugiej klasy, których blaszka listna została mniej niż w ⅓ uszkodzona przez choroby, odbiera się w klasie trzeciej.

§ 6. Liście częściowo zepsute przy suszeniu klasyfikuje się tak, jak liście uszkodzone przez choroby.

§ 7. Zawartość wilgoci wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

a) liście, zawierające do 19% wilgoci, klasyfikuje się jako liście normalnie wysuszone;

b) liście, zawierające od 19 — 25% wilgoci, klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści;

c) liście, zawierające od 25 — 30% wilgoci, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści;

d) liście, zawierające ponad 30% wilgoci, uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 8. Dostarczone do wykupu tytoniowe liście winny odpowiadać następującym wymogom:

a) powinny być posortowane według jednakowych odmian tytoniu oraz poszczególnych wymogów klasyfikacyjnych;

b) powinny być powiązane w wiązki w połowie ogonków lub u nasady blaszki listnej (u odmian skrytoogonkowych) sznurkiem lnianym, konopnym, papierowym lub łykiem kukurydzianym; liście tytoniu Virginia, Kentucky i Puławski szerokolistny mogą być powiązane liśćmi tych odmian pod warunkiem użycia do wiązania liści zdrowych i tego samego koloru;

c) wiązki liści tytoniu Virginia, cygarowych i Kentucky powinny zawierać najwyżej 12 liści, pozostałych odmian najwyżej 20 liści.

§ 9. Pominięcie wymogów przewidzianych w § 8 wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

a) wiązki, zawierające liście różnych klas tej samej odmiany, klasyfikuje się według liści najniższej klasy, znajdujących się w wiązce;

b) wiązki, zawierające liście różnych odmian tytoniu, odbiera się w cenie liści machorki klasy drugiej;

c) liście tytoniowe powiązane drutem uznaje się za nieużytek tytoniowy;

d) liście nieprostowane tytoniu Trapezund, Tyk-Kułak, Perustica, Virginia, Puławski szerokolistny klasyfikuje się normalnie z potrąceniem 5% od ceny taryfowej.

§ 10. 1. Za uwędzenie liści tytoniu Kentucky klasy I i II drzewem twardym otrzymuje plantator 10% dodatku do taryfowej ceny wykupowej.

2. Liście tytoniu Kentucky wędzone węglem uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 11. Za staranne i dbałe rozsortowanie liści w wiązkach i w belikach:

a) według zbiorów, treściwości i kolorów przy odmianach Trapezund, Tyk-Kułak, Perustica, Virginia w klasach I, II i III oraz Hercegowina w klasach I i II,

b) według treściwości, wielkości i koloru przy odmianach Brasil, Havanna, Geudetheimer w klasach I i II

przyznaje się plantatorom tytoniu 10%-owy dodatek do taryfowych cen wykupu tytoniu.

§ 12. 1. Liście odrostowe może plantator wyprodukować tylko za osobnym zezwoleniem.

2. Liście odrostowe dojrzałe i wysuszone odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu.

3. Liście odrostowe, nie odpowiadające wyżej podanym wymogom lub wyprodukowane bez zezwolenia, uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 13. Liście tytoniowe, dostarczone do wykupu z częściami łodyg, odbiera się w najniższej klasie danej odmiany tytoniu z potrąceniem wagi łodyg.

§ 14. 1. Nasiona tytoniowe dojrzałe, czyste i zdrowe, wyprodukowane na podstawie specjalnego zezwolenia, o energii kiełkowania nie mniejszej niż 40%, o sile kiełkowania nie mniejszej niż 90%, odbiera się według następujących cen za 1 kg:

a) Trapezund, Tyk-Kułak, Perustica, Hercegowina, Puławski szerokolistny — 300 zł;

b) Virginia — 500 zł;

c) Kentucky, Brasil, Havanna, Geudetheimer — 400 zł;

d) Machorka — 200 zł.

2. Cenę za nasiona tytoniowe dojrzałe, zdrowe, czyste, o energii kiełkowania nie mniejszej niż 40% oraz o sile kiełkowania od 70 — 90% oblicza się w stosunku do wartości nasion podanych w ust. 1.

3. Nasiona tytoniowe o energii kiełkowania mniejszej niż 40% lub o sile kiełkowania mniejszej niż 70% klasyfikuje się jako nieużytek.

4. Przez energię kiełkowania bądź siłę kiełkowania należy rozumieć tę ilość procentową nasion, która w jednakowych warunkach będzie kiełkować w ciągu 120 godzin (5 dni) bądź 336 godzin (14 dni).

§ 15. Rozporządzenie niniejsze stanowi podstawę do wydawania orzeczeń szacunkowych i obliczania należności, przypadających plantatorom od przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" za tytoń wyprodukowany w okresie kampanii uprawy tytoniu w roku 1946.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik do § 1 rozp. Min. Skarbu z dnia 23 sierpnia 1946 r. (poz. 259).

TARYFA WYKUPOWA TYTONIU KRAJOWEGO

Trapezund i Tyk-Kułak

<table>
<tr><th rowspan="2">Klasa</th><th colspan="3">WYMOGI</th><th rowspan="2">Cena za 1 kg w zł</th></tr>
<tr><th>Kolor</th><th>Treściwość</th><th>Manipulacja</th></tr>
<tr><td>I</td><td>Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte</td><td rowspan="2">Treściwe</td><td rowspan="4">Prostowane i wiązane w wiązki</td><td>500</td></tr>
<tr><td>II</td><td>Liście żółto-brunatne, brunatne, zielonawo-żółte</td><td>350</td></tr>
<tr><td rowspan="2">III</td><td>Liście żółto-zielone, ciemno-brunatne, zielonawo-brunatne</td><td>Treściwe i mało treściwe</td><td rowspan="2">180</td></tr>
<tr><td>Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte, żółto-brunatne, zielonawo-brunatne</td><td>Mało treściwe</td></tr>
<tr><td rowspan="3">IV</td><td colspan="3">Spodaki bez względu na treściwość i kolor</td><td rowspan="3">40</td></tr>
<tr><td colspan="3">Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III</td></tr>
<tr><td colspan="3">Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów</td></tr>
</table>

Perustica

Klasa	WYMOGI — Kolor	WYMOGI — Treściwość	WYMOGI — Manipulacja	Cena za 1 kg w zł
I	Liście żółte, żółto-brunatne, jasnobrunatne	Treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	500
II	Liście czerwono-brunatne, brunatne i zielonawo-żółte	Treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	350
III	Liście ciemno-brunatne, żółto-zielone, zielonawo-brunatne	Treściwe i mało treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	180
III	Liście żółte, żółto-brunatne, czerwono-brunatne, zielonawo-żółte	Mało treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	180
IV	Spodaki bez względu na kolor i treściwość			40
IV	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III			40
IV	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów			40

Hercegowina

Klasa	WYMOGI — Kolor	WYMOGI — Treściwość	WYMOGI — Manipulacja	Cena za 1 kg w zl
I	Liście żółte, cytrynowo-żółte	Treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	400
II	Liście zielonawo-żółte i żółto brunatne	Treściwe i mało treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	250
II	Liście żółte, cytrynowo-żółte	Mało treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	250
III	Liście brunatne, zielonawo-brunatne	Treściwe i mało treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	170
IV	Spodaki bez względu na kolor i treściwość			40
IV	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III			40
IV	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów			40

Virginia

Klasa	WYMOGI: Kolor	WYMOGI: Treściwość	WYMOGI: Manipulacja	Cena za 1 kg w zł
I	Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte	Treściwe	Prostowane wiązane w wiązki	320
II	Liście jasno-brunatne, czerwono-brunatne, zielonawo-żółte			210
III	Liście brunatne, ciemno-brunatne, żółto-zielone, zielonawo-brunatne	Treściwe i mało treściwe		140
	Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte, jasno-brunatne czerwono-brunatne, zielonawo-żółte	Mało treściwe		
IV	Spodaki bez względu na kolor i treściwość			
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III			40
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów			

Brasil, Havanna, Geudetheimer

Klasa	WYMOGI: Kolor	WYMOGI: Manipulacja	Cena za 1 kg w zł
I	Liście brunatne, delikatne, elastyczne, dobrze się żarzące, jednolicie zabarwione, nieuszkodzone, średnio treściwe, o szerokości nie mniej niż 18 cm	Posortowane według różnic w zabarwieniu, niegładzone, wiązane w wiązki w kształcie wachlarza	220
II	Liście brunatne, delikatne, dobrze się żarzące oraz liście niejednolicie zabarwione, nieuszkodzone, mało i średnio treściwe o szerokości nie mniej niż 18 cm	Niegładzone i wiązane w wiązki w kształcie wachlarza	160
III	Liście brunatne, nie odpowiadające wymogom klas I i II, liście żółte, ciemno-brunatne i zielonawo brunatne	Niegładzone i wiązane w wiązki	100
IV	Spodaki bez względu na kolor i treściwość		
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III		
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów		40

Puławski szerokolistny

Klasa	WYMOGI — Kolor	WYMOGI — Manipulacja	Cena za 1 kg w zł
I	Liście żółte, żółto-brunatne i brunatne	Sortowane według różnic zabarwienia, prostowane i wiązane w wiązki	160
II	Liście ciemno-brunatne, zielonawo-brunatne	Wiązane w wiązki	110
III	Spodaki bez względu na kolor i treściwość		
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I i II		
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów		40

Kentucky

Klasa	WYMOGI — Kolor	WYMOGI — Treściwość	WYMOGI — Manipulacja	Cena za 1 kg w zł
I	Liście jasno-brunatne, czerwono-brunatne, brunatne	Treściwe	Wiązane w wiązki	150
II	Liście ciemno-brunatne, zielonawo-brunatne	Treściwe i mało treściwe		
	Liście jasno-brunatne, czerwono-brunatne, brunatne	Mało treściwe		110
III	Spodaki bez względu na kolor i treściwość			
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I i II			
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów			40

Machorka

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg w zł
		Manipulacja	
I	Liście duże i średnie	Wiązane w wiązki	110
II	Liście drobne o długości 15 cm od nasady blaszki listnej do wierzchołka		
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość		
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klasy I		
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów		40

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 września 1946 r. Nr 44, poz. 259).

205

OBWIESZCZENIE PREZYDENTA KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ

z dnia 22 sierpnia 1946 r.

o sprostowaniu błędu w dekrecie z dnia 18 grudnia 1945 r. o zmianie niektórych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym.

Na podstawie art. 5. ust. (1) pkt 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 423 i Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 55, poz. 305) prostuje się w dekrecie z dnia 18 grudnia 1945 r. o zmianie niektórych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 2, poz. 10) następujący błąd: w art. 1 pkt 4 zamiast „komisarza bankowego" powinno być „komisarza rządowego".

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 września 1946 r. Nr 46, poz. 264).

206

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 września 1946 r. L. D. V./3-4/47/46

w sprawie przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym objętych planem gospodarczym Państwa.

Do

Izb Skarbowych i Urzędów Rewizyjnych

W wykonaniu przepisów art. 34 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14) Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania uznane zostały za objęte w roku 1946 planem gospodarczym Państwa, a w konsekwencji — podlegające opodatkowaniu na rok podatkowy (kalendarzowy) 1946 r. według przepisów dz. IV dekretu, następujące grupy przedsiębiorstw:

1) przedsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym objęte państwowymi zjednoczeniami przemysłowymi podległymi Centralnemu Zarządowi Przemysłu Spożywczego Ministerstwa Aprowizacji i Handlu *z wyłączeniem przedsiębiorstw handlowych.*

2) przedsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym objęte Centralnymi Zarządami przemysłów Ministerstwa Przemysłu *z wyłączeniem przedsiębiorstw handlowych oraz przedsiębiorstw podległych Dyrekcjom Przemysłu Miejscowego.*

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu zaznacza, że zarządzenia zawarte w okólnikach z dnia 8 marca 1946 r. Nr D. V/3-3/1/46 i z dnia 11 marca 1946 r. L. D. V/3-3/2/46 w sprawie zaliczek na podatek dochodowy od podatników Dz. IV nadzorowanych przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu oraz Ministerstwo Przemysłu należy stosować wyłącznie do wyżej podanych grup przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa te powinny opłacać zaliczki na podatek dochodowy przy zastosowaniu stopy podatku podanej w tych okólnikach.

Pozostałe przdsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym, jako nie objęte planem gospodarczym Państwa, podlegają obowiązkowi podatkowemu według przepisów dz. II dekretu o podatku dochodowym; przedsiębiorstwa te obowiązane są do uiszczania zaliczek miesięcznych na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek dochodowy (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 50) przy zastosowaniu stopy podatku wynikającej ze skali art. 18 dekretu; przedsiębiorstwa te należy pociągnąć do wpłacenia zaliczek w tej wysokości za czas od 1 stycznia 1946 r.

Biorąc pod uwagę, że niektóre przedsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym, które w myśl niniejszego zarządzenia uważać należy za nieobjęte planem gospodarczym Państwa, wpłacały do tej pory zaliczki na podatek dochodowy według stopy podatku dla podatników działuIV, Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 38 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r, o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. 27, poz. 173) przesuwa do dnia 15 października r. b. termin, od którego należy pobierać dodatek za zwłokę od różnicy między kwotą należnej zaliczki, a kwotą zaliczki dotychczas płaconej pod warunkiem uiszczenia różnicy do wyżej wymienionego terminu (do dnia 15 października r. b.).

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu ustala dla podatników działu IV stopę podatku dochodowego na III i IV kwartał 1946 r. w wysokości:

a) dla przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym objętych państwowymi zjednoczeniami przemysłowymi podległymi Centralnemu Zarządowi Przemysłu Spożywczego Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z wyłączeniem przedsiębiorstw handlowych — 25%,

b) dla przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym objętych Centralnymi Zarządami przemysłów Ministerstwa Przemysłu z wyłączeniem przedsiębiorstw handlowych i przedsiębiorstw podległych Dyrekcjom Przemysłu Miejscowego — 20%.

W związku z podwyższeniem od III kwartału stopy podatku dla przedsiębiorstw wymienionych w pkt a) Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 38 ust. 3 powołanego dekretu o zobowiązaniach podatkowych przesuwa do dnia 15 października 1946 r. termin, od którego należy pobierać dodatek za zwłokę od różnicy między kwotą zaliczki według podwyższonej stopy podatku a kwotą zaliczki, należnej według stopy dotychczasowej.

Podsekretarz Stanu:

Mgr T. Dietrich

207

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 września 1946 r. L. D. V. 3-2/99/46

w sprawie zwrotu nadmiernie lub niesłusznie pobranych należności za karty rejestracyjne.

Do
Izby Skarbowej
w Poznaniu.

Ministerstwo Skarbu zwraca załączniki sprawozdania z dnia 5 kwietnia 1946 r. Nr W. II.-4/1811/46 i wyjaśnia, co następuje:

Dorożkarstwo lub furmaństwo wykonywane nie w ramach przedsiębiorstwa (zakładu), lecz osobiście przez podatnika – bez pomocy zatrudnionych pracowników, należy podciągnąć pod pojęcie zajęć zawodowych w rozumieniu art. 10 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P.

z 1946 r. Nr 3, poz. 23). Ponieważ wykonywujący wspomniane zajęcia nie są wymienieni w art. 10 pkt 5, obowiązani są oni nabyć karty rejestracyjne w/g przepisu art. 10 pkt 6 dekretu.

Z deklaracyj Mariana i Stefana Rogackich wynika, że podatnicy ci dorożkarstwo i furmaństwo wykonywują osobiście bez pomocy zatrudnionych pracowników, a zatem winni oni nabyć karty rejestracyjne w/g przepisu art. 10 pkt 6.

Niesłusznie lub nadmiernie pobrane należności za karty rejestracyjne podlegają zwrotowi. Decyzje załatwiające podania podatników w sprawie niesłusznego lub nadmiernego pobrania opłat za karty rejestracyjne, winny być powzięte w postępowaniu przewidzianym w art. 141 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

W myśl art. 141 ust. 3 powołanego dekretu przysługuje zatem będącym w mowie podatnikom prawo wniesienia podania o sprostowanie dokonanego niesłusznie pobrania.

Ponieważ podatnicy ci z uwagi na to, że wspomniany dekret obowiązuje dopiero od dnia 1 lipca 1946 r. — nie mogli wnieść podań w przepisanym terminie, Ministerstwo Skarbu poleca złożone przez nich podania potraktować jako wniesione w terminie właściwym.

Okoliczność, że w myśl art. 28 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 119) wpływy za karty rejestracyjne w latach 1946 i 1947 przekazane zostały związkom samorządu terytorialnego, nie pozbawia władz skarbowych uprawnień do wydawania decyzyj w sprawie obowiązku nabywania przez podatników kart rejestracyjnych odpowiedniej ceny.

Niesłusznie lub nadmiernie pobrane przez urzędy skarbowe kwoty z tytułu należności za karty rejestracyjne podlegają zwrotowi na skutek wydanych w powyżej określonym postępowaniu decyzyj. Kwoty takie należy zwrócić w sposób ustalony obowiązującymi przepisami rachunkowo-kasowymi z bieżących wpływów z opłat za karty rejestracyjne, pobranych z terenu danej gminy. W razie braku wpływów zwrotu tego dokonać należy z sum obrotowych rachunek „Sumy niewłaściwie wypłacone" i równocześnie odnieść się do zarządu danej gminy o zwrot wypłaconych sum.

Dyrektor Departamentu:

S. Kołakowski

Do

Izb Skarbowych

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu

S. Kołakowski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

KOMUNIKAT

o kradzieży pieczęci urzędowej.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Katowicach została skradziona pieczęć urzędowa, kauczukowa z napisem w otoku: „Stały Nadzór Kontroli Skarbowej Cukrowni w Odmuchowie".

Pieczęć skradzioną unieważnia się.

KOMUNIKAT

o zaginięciu pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Bydgoszczy, w Urzędzie Skarbowym w Aleksandrowie Kujawskim zaginęło 5 pokwitowań kasowych od Nr 269521-a do Nr 269521-e.

Zagubione pokwitowania unieważnia się.

KOMUNIKAT

o zaginięciu pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Katowicach w Urzędzie Skarbowym w Zabrzu stwierdzono w dzienniku specjalnym Nr 1 brak pokwitowań, odbitek pokwitowań oraz dziennika Serii B Nr 796661 a, b, c, d, e oraz Serii B Nr 79534 a, b, c, d, e.

Zagubione pokwitowania unieważnia się.

KOMUNIKAT

o kradzieży kwitariuszy kasowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Rzeszowie, poborcy skarbowemu Urzędu Skarbowego w Rzeszowie zostały skradzione dwa kwitariusze poborców Serii H, a mianowicie:

1) od Nr 913201 — 913300, z którego zużyte zostały pokwitowania od Nr 913201 — 913240, a niezużyte Nr 913241 — 913300,

2) od Nr 916801 — 916900.

Skradzione kwitariusze unieważnia się.

Cena numeru niniejszego zł. 23.— **Prenumerata miesięczna zł. 30—.**

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Ministerstwa Skarbu w P.K.O. Nr. 2.000, podając: cel wpłaty (prenumerata Dziennika Urzędowego Min. Skarbu), nazwę instytucji wpłacającej względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz miesiąc, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.
Ogłoszenia: za 1 milimetr szerokości 1 szpalty zł 6.—

Druk. „AUTOMA", Warszawa Wileńska 7